

Ὁ *Peccei* ἡγείται τοῦ μετριοπαθοῦς κόμματος, ὅπερ, καίτοι οὐδὲν τῶν δικαιωμάτων τῆς παπασύνης ἀπαρνεῖται, ἀναγνωρίζει ὅμως τὸ συμφέρον αὐτῆς τοῦ νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὰ τετελεσμένα γεγονότα. Ἡ ἐκλογὴ αὐτοῦ ὀφείλεται εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῶν φιλελευθέρων καὶ εἰς τὴν ὑπόληψιν καὶ τὴν ἀγάπην, ἣν ἐφείλυσαν εἰς αὐτὸν αἱ ἐν τῷ δημοσίῳ βίῳ ἀρεταὶ τοῦ καὶ ὁ ἄμωμος ιδιωτικὸς αὐτοῦ βίος. Καίτοι δὲν διετέλει εἰς σχέσεις πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς ἰταλικῆς κυβερνήσεως, ἀπολαύει ὅμως καὶ ἐκείνων καὶ ταύτης τὸν σεβασμὸν, ἡ δ' ἐκλογὴ αὐτοῦ θεωρεῖται οἰωνὸς ἀριστος τοῦ συμβιβασμοῦ τῶν διεστώτων.

Κατ' ἀντίθεσιν τοῦ Πίου Θ' ὁ νῦν πάπας εἶναι σιωπηλὸς καὶ φίλος τῆς ἀπομονώσεως, ἐκδοτὸς εἰς τὴν μελέτην καὶ σπουδὴν, μισῶν τὴν ματαιολογίαν καὶ τὰς προσωπικότητας, φίλος τῆς σοβαρᾶς συνομιλίας, θεωρῶν τὰ πάντα ἐξ ὑψηλῆς ἀπόψεως, σπανίως γελῶν, φειδωλὸς λέξεων, ἀναγινώσκων ἢ γράφων σχεδὸν ἀδιακόπως, οὐδενὶ δὲ ἐπιτρέπων, ὡς ὁ Πίος, νὰ παρασκευάζῃ τὰς προσλαλιάς του, καθήμενος αὐτὸς ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐπὶ ὥρας καὶ γράφων ἐκάστην λέξιν ἰδίᾳ χειρὶ.

Λέγεται ὅτι ὁ Λέων θέλει ἀπολύσει τοὺς Ἑλβετοὺς φύλακας καὶ πᾶσαν δαπάνην στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας θέλει διαγράψαι. Ὁ πάπας φρονεῖ ὅτι καλὸς θυρωρὸς, ἔσται ἱκανὴ προστασία τῆς κατοικίας του, κλίνει δὲ εἰς ἀποκοπὴν τῶν δαπανῶν μέχρις ἐσχάτων. Κατήργησε τὴν γενναιοδωρίαν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Βατικανοῦ τὴν συνισταμένην εἰς ἐνὸς ἔτους μισθὸν καὶ διδομένην κατὰ τὴν ἀνάρρησιν νέου πάπα. Ἰὸν ἐπίσκοπον τὸν παρουσιάσαντα αὐτῷ τὸν κατάλογον, ἠρώτησε ποῦ εἰσὶ τὰ χρήματα 23,000 κορόναι τὰ ὅποια ἐζητοῦντο νὰ δοθῶσιν. Ὁ ἐπίσκοπος ἀπήντησεν ὅτι ἦσαν ἐν τῷ Ἀποστολικῷ Ταμείῳ. «Ποῦ εἶναι τὸ ταμεῖον τοῦτο» ἠρώτησεν ὁ πάπας. Ὁ ἐπίσκοπος ὁμολόγησεν ὅτι ἐκλείσθη ἐλλείψει χρημάτων. Τότε ἡ αὐτοῦ ἀγιότης ἔσχισε τὸν χάρτην καὶ εἶπεν «ἐτελείωσε δὲν πρέπει πλέον νὰ γίνῃ λόγος».

Ἐτέραν συνήθειαν ἀπεσχοράκισε τὴν ἐξῆς: πλῆθος ἀπειρον περιέζωσε τὰς θύρας τοῦ βατικανοῦ μετὰ τὴν χειροτονίαν φωνάζοντες διὰ τὴν «*elemosina del grosso*», ἥτοι διὰ τὰ πέντε *baiocchi* (25 λεπτά) τὰ ὅποια ὁ νέος πάπας ἐδίδου κατὰ τὴν ἀνάρρησίν του ἀδιακρίτως εἰς πάντας τοὺς ζητοῦντας αὐτήν. Ἐδίδετο μόνον εἰς τοὺς πρᾶγματι πτωχοὺς, ἀλλὰ πλῆθος εὐπόρων τεχνιτῶν καὶ μικρεμπόρων μετὰ γυναικῶν καὶ παιδῶν, μεταμφιεσμένοι ὡς ἐπαῖται, ὠφελοῦντο ἐκ τῆς γενναιοδωρίας τοῦ ποντίφηκος. Ὁ πάπας Λέων ἠρώτησε τί ἐσήμαινεν ἡ παράδοξις ἐκείνη συνάθροισις εἰς τὰς θύρας του, καὶ ὅταν τῷ εἶπον, ἐμήνυσεν ὅτι «θέλησις τοῦ Θεοῦ ἦπον ὅπως ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου του τρώγῃ ὁ ἄνθρωπος τὸν ἄρτον του», καὶ ἐκάθισεν τὸ ἔδαφος ἐκ τῶν ἐπαϊτῶν ἐκείνων.

ΣΤΕΦΙΣ ΤΟΥ ΛΕΟΝΤΟΣ ΙΓ'

Ἡ στέφισ ἐγένετο ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ Σιστίνη μετὰ πομπῆς ὁμοίας ὡς ἄλλοτε, ἀλλὰ μόνον δὲν ἐτελέσθη

δημοσίᾳ, ὀλίγων προσκληθέντων ὡς ἐκ τοῦ στενοῦ τοῦ χώρου τῆς ἐκκλησίας. Καθεσθεῖς ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ ἐκεῖ στηθέντος ἐδέχθη τὸν σεβασμὸν τῶν καρδινάλιων, καὶ ἐγερθεὶς ἐπρόφερε τὰς λέξεις «Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον». Οὕτω ἔδωκε τὴν πρώτην εὐλογίαν. Τῆς προκαταρκτικῆς τελετῆς συμπληρωθείσης, ἡ λιτανεὶα ἐτάχθη καὶ διήλθεν τὴν Βασιλείον Αἰθουσαν, τὸν Παλιανὸν ναῖσκον, καὶ πάλιν διὰ τῆς *Sala Regia* εἰς τὴν Σιστίνην ὡς ἐξῆς: Οἱ ἐλβετοὶ σωματοφύλακες, οἱ τῆς ἐκκλησίας ὑπάλληλοι φέροντες τὴν μίτρην καὶ τιάραν τοῦ ἐπισκόπου, οἱ ἐπίσκοποι καὶ οἱ καρδινάλιοι ἀνὰ δύο, εἶτα δὲ ὁ πάπας φέρων χρυσοῦν μίτρην κομιζόμενος ἐπὶ ἑδρας φερομένης ὑπὸ ἱπποκόμων ἐρυθρὰ ἐνδεδυμένων, οἱ *flabelli*, φέροντες τὰ μεγάλα ῥιπίδια ἐκ πτερῶν στρουθοκαμήλου καὶ ταῶ, τὸν ἐξ ἀργυρωμένου δαμάσκου οὐρανὸν ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν του, περιστοιχιζόμενον ὑπὸ τῆς Σωματοφυλακῆς τῶν Εὐγενῶν μὲ γυμνωμένα ξίφη.

Διερχομένου τοῦ πάπα μετὰ τῆς ἀκολουθίας του ἐν πομπῇ εἰς τῶν κληρικῶν, γονατίζων, ἔθετε πῦρ ἐπὶ λίνου φερομένου ἐπὶ ῥάβδῳ τρεῖς φέροντος αἰχμᾶς, καὶ ἀνέκραζεν ἡχηρὰ καὶ πενήμιφ φωνῇ. *Ἄγιε πάτερ οὕτω παρέρχεται ἡ ἐγκόσμιος δόξα.*

Καταβὰς τῆς ἑδρας ἐκάθισεν ἐπὶ θρόνου ἔνθα οἱ καρδινάλιοι ἐφίλησαν τὸν πόδα καὶ τὴν χεῖρα, παρ' αὐτοῦ δὲ ἐνηγκαλίσθησαν δῖς. Οἱ ἐπίσκοποι ἐφίλησαν τὸν πόδα του καὶ τὸ δεξιὸν γόνυ, οἱ ἄλλοι μόνον τὸν πόδα. Εἶτα ἐγένετο ἡ λειτουργία παρ' αὐτοῦ τοῦ πάπα τελεσθεῖσα. Ὅταν εἰς τῶν καρδινάλιων ἐφόρεσεν αὐτῷ τὴν τιάραν ἔλεγεν. «Δέχθητι τὴν διὰ τριῶν στεμμάτων κοσμουμένην τιάραν καὶ γίνωσκε ὅτι εἰσαι πατὴρ ἡγεμόνων τε καὶ βασιλέων, διοικητὴς τοῦ κόσμου, ἐν τῇ γῇ ἀντιπρόσωπος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃ ἔστω τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.»

Ὁ Λέων ΙΓ' τότε ἠγέρθη καὶ ὑψῶν τοὺς βραχίονας μὲ τὴν τιάραν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν ἐκείνην ἥτις ἐδίδετο ἐν χρόνοις παρελθούσιν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐξώστου τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀγ. Πέτρου.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΖΩΑ.

ΚΕΦ. ΚΓ'.—ΤΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΤΩΝ ΖΩΩΝ.

Ὁ ἄνθρωπος εἶναι τὸ μόνον ζῶον ὅπερ κατασκευάζει ἐργαλεῖα πρὸς χρῆσιν του. Ὁ Θεὸς ἔδωκεν αὐτῷ νοῦν ἐφευρίσκοντα ἐργαλεῖα, καὶ χεῖρας δι' ὧν δύναται νὰ μεταχειρίζηται αὐτά. Τοιοῦτον νοῦν δὲν ἔδοτο εἰς τὰ ζῶα καὶ ἐπομένως οὐδὲ χεῖρας αὐτοῖς ἔδωκεν.

Ἀλλὰ καίτοι τὰ λοιπὰ ζῶα δὲν κατασκευάζουσιν ἐργαλεῖα, ἔχουσιν ὅμως ἐργαλεῖα τὰ ὅποια μεταχειρίζονται. δοθέντα αὐτοῖς ἔτοιμα παρὰ τοῦ Θεοῦ.

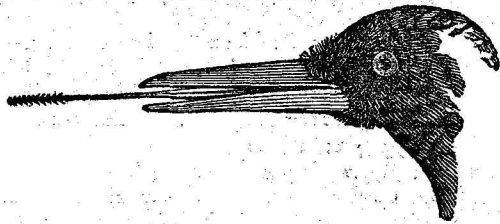
Ὁ ἰχθύς ἔχει ἐργαλεῖον ὅμοιον πρὸς κόπην δι' οὗ

πλέει ἐν τῇ ὕδατι. Ἡ οὐρά του εἶναι ἡ κώπη τῆς λέμβου τὴν ὁποίαν ὁ ἄνθρωπος ἐφεῦρε καὶ τὴν μεταχειρίζεται διὰ τῆς χειρὸς του.

Εἶδετε ἄνθρωπον διατρυπῶντα βράχον· πρὸς τοῦτο μεταχειρίζεται ἐργαλεῖον. Ὁ δρυοκολάπτης ἔχει ῥάμφος τὸ ὁποῖον ἐργάζεται ὡς τὸ ἐργαλεῖον τοῦ τρυπῶντος τὸν βράχον. Διὰ τοῦ ῥάμφους του διανοίγει ὅπας ἐν τοῖς δένδροις, καὶ ἀκούετε τὸν ἦχον τοῦ ἐργαλείου του, ὡς ἀκούετε τὸν τοῦ τρυπῶντος τὸν βράχον.

Ὁ δρυοκολάπτης διανοίγει ὅπας ὅπως εὕρισκῃ σκώληκας καὶ ἔντομα, τὰ ὁποῖα τρώγει.

Ἀλλὰ τὸ ἐργαλεῖον τοῦ δρυοκολάπτου εἶναι τι πλειότερον σμίλλης· εἶναι σμίλλη μὲ ὄργανον ἐντὸς αὐτῆς, χρησιμεῖον πρὸς ἀνάληψιν τῶν ἐντόμων ἢ σκωλήκων τὰ ὁποῖα εὕρισκε διὰ τῆς διατρήσεως. Εἶναι μακρὰ γλῶσσα, ἀπολήγουσα εἰς ὀστεώδη ἀγκύλην.

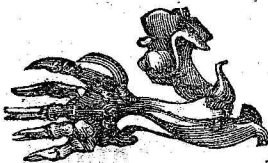

Αὕτη ἔχει ὀξεῖς ὀδόντας κλίνοντας πλαγίως. Διὰ ταύτης ἔχει ἐπομένως δύο ἐργαλεῖα ὁμοῦ, τὰ ὁποῖα μεταχειρίζεται ὡς ἐξῆς. Ὅπταν διατρυπᾷ τὸν κορμὸν τοῦ δένδρου τὸ ῥάμφος εἶναι κεκλεισμένον, ἀλλ' ἅμα φθάσῃ εἰς ἔντομον ἀνοίγει τὸ ῥάμφος, καὶ φέρει τὴν γλῶσσαν πρὸς αὐτὸ καὶ τὸ συλλαμβάνει. Ἐπειδὴ ὁ δρυοκολάπτης ἐργάζεται τραχεῖαν ἐργασίαν διὰ τοῦ ῥάμφους του, τὰ ὀστᾶ τοῦ κρανίου εἰσὶ πολὺ βάρεα καὶ ἰσχυρὰ, ἔχει δὲ καὶ πόδας στερεοὺς διότι ἐνῶ ἐργάζεται ἔχει ἀνάγκην νὰ ἴσταται στερεότατα ἐπὶ τοῦ κορμοῦ· ἔχει ἐπομένως ὄνυχας μεγάλους οἷους βλέπετε ἐνταῦθα εἰκονιζομένους.

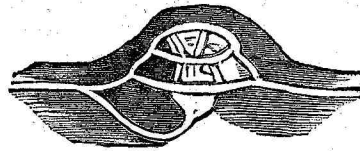

Ζῶα τινα ἔχουσιν ἐργαλεῖα δι' ὧν σκάπτουσιν. Ὁ ἐλέφας ἔχει μακροὺς καὶ ἰσχυροὺς ὀδόντας· διὰ τούτων ἀνασπᾷ ῥίζας διαφόρων εἰδῶν ἐκ τοῦ ἐδάφους ἐξ ὧν τρέφεται. Ἡ ὄρνις σκάπτει διὰ τῶν ποδῶν της, ὅπως εὕρισκῃ σπόρους. Ὁ χοῖρος σκάπτει διὰ τοῦ ῥύγχους του.

Ὁ ἀσπάλαξ ἔχει ὅμοιον τρόπον ὅπως σκάπτῃ· τὸ ζῶον τοῦτο ἔχει ἰσχυροὺς ὄνυχας δι' ὧν ἀροτριᾷ καὶ σκάπτει. Ἡ εἰκὼν αὕτη δεικνύει τὰ ὀστᾶ ἐνὸς τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν του. Εἰσὶ λίαν ἰσχυροὶ καὶ βαρεῖς καὶ κινῶνται δι' ἰσχυρωτάτων μυνῶν. Διὰ τῶν ἐργαλείων τούτων ὁ ἀσπάλαξ κατασκευάζει σύραγγας καίστορας ἐντὸς τοῦ ἐδάφους.

Ἡ κατοικία τοῦ ἀσπάλακος εἶναι περίεργος· σύγκειται ἐξ ἐνὸς μεγάλου δωματίου, μετὰ διαφόρων στοῶν καὶ διόδων. Ὁ ἀσπάλαξ πρῶτον ἀνεγείρει λοφίσκον στρογγύλον, πιέζων τὴν γῆν ὅπως τὸν καταστήσῃ στερεόν. Εἶτα σκάπτει τὸ στρογγύλον αὐτοῦ δῶμα, ἐνθα κατοικεῖ, καὶ τοὺς διαδρόμους αὐτοῦ.

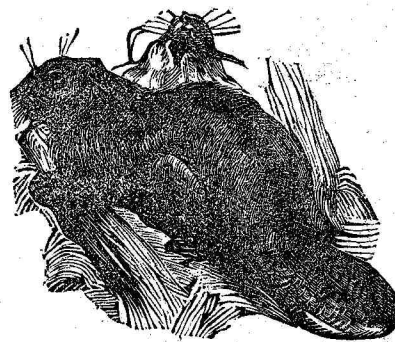
Εἰκόνας ταύτης δύνασθε νὰ νοήσητε πῶς τοῦτο ποιεῖ. Βλέπετε ὅτι ὑπάρχουσι δύο κυκλοτερεῖς διαδρόμοι, ὁ

εἰς ἐπὶ τοῦ ἐτέρου ὅτι δὲ οὗτοι συγκοινωνοῦσι διὰ πέντε διόδων. Τὸ κυκλοτερές δωματίον συνδέεται πρὸς τὸν ἄνω διάδρομον διὰ τριῶν διόδων. Βλέπετε ἐπίσης ὅτι ἔχει βαθεῖαν διόδον ἐν τῇ πυλμένει, ἡ ὁποία ἀνοίγει εἰς διόδον ἐκβαίνουσαν ἀπὸ τοῦ κατωτέρου διαδρόμου. Ἡ διόδος αὕτη καὶ ἑτέρα ὁμοία πρὸς αὐτὴν φέρουσιν εἰς τὸν ἀνοικτὸν ἀέρα. Αἱ ὑπόγειοι δὲ αὗται διόδοι ὑποτίθενται ὡς χρησιμεύουσαι αὐτῇ νὰ ἐξέρχεται ὁσάκις φόβος περὶ τῆς συλλήψεως αὐτοῦ ὑπάρχει.

Ὁ ἀγριοποντικός, ὡς κοινῶς καλεῖται, εἶναι μέγας σκαφεύς. Σκάπτει τὴν ὁπὴν του ἐνθα ζῇ κατ' ἴδιον τρόπον. Σωρεύει γῆν τὴν ὁποίαν ἀνεμίζει διὰ τῶν ὀπισθίων ποδῶν του, τὰ ὁποῖα ἔχουσι τὸ σχῆμα πτύου.

Ὁ κάστωρ εἶναι περιεργότατον ζῶον. Δὲν ζῇ μό-

νον ἀλλὰ πολλοὶ ζῶσιν ὁμοῦ. Ζῶσιν ἐντὸς καλύβης, τὴν ὁποίαν κτίζουν διὰ κλάδων δένδρων καὶ λάσπης, ἀντὶ ἀσβεστοῦ. Συνάγοντες τοὺς κλάδους πολλάκις μασσῶσιν αὐτοὺς διὰ τῶν ὀξέων

καὶ ἰσχυρῶν ὀδόντων των, μεταχειρίζονται δὲ τὰς πλατείας οὐράς των πρὸς ἰσοπέδωσιν τῆς λάσπης.

Οἱ κάστορες κτίζουν τὴν καλύβην των πλησίον εἰς ῥύακα, ἡ εἰσοδος δὲ αὐτῆς εἶναι ὑποκάτω· ὥστε πηγαίνουσιν ὑποβρυχίως ὅπως εἰσέλθωσιν εἰς αὐτήν. Πρὸς ἀποτροπὴν δὲ τοῦ ὕδατος νὰ εἰσέρχεται ἐντὸς τῶν καλυβῶν των κτίζουν προτειχίσματα. Τὸ θέρους δὲν ζῶσιν ὁμοῦ ἐν συνοδείαις ἀλλ' ἕκαστος ποιεῖ ἰδίαν φωλεάν. Τὸ φθινόπωρον συνάζονται ὁμοῦ, καὶ ἐνοῦνται εἰς κατασκευὴν τῶν προτειχισμάτων καὶ καλυβῶν των.

Ἡ ΠΡΩΤΗ ΗΛΙΚΙΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ *

Ἐκ τῆς ἐπισήμου Καταστατικῆς πληροφορούμεθα, ὅτι ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὴν ὀκταετίαν 1866—73 ἔγεν-

* Ἐκ τῆς «Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως».